

ser ud, som om det ganske Land ønsker, at dette Lovforslag skal blive til Lov, og saa tilføjer den ærede Landstingsmand noget, hvoraf jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse nogle faa Linier: „Jeg tror dog ikke, at jeg tager fejl, naar jeg siger, at det er Foraarsstemninger, der somme Tider komme over Menneskene, og vi ere jo ikke bedre end andre. Det er jo saaledes, at der i Foraarstiden kommer Ønsker op, der, naar Varmen og Sommeren komme, tabe sig. Naar vi komme til den Tid, vil Kærligheden til denne Sag ikke være fuldt saa stærk som i Øjeblikket. Naar vi først komme over Foraaret, tror jeg ikke, at vi se meget til dette Forslag i Fremtiden“. De Udtalelser, som her ere fremkomne, ere ikke til at misforstaa. Ganske vist stemme disse Udtalelser ikke helt overens med Højres Program. (*Bramsen*: Det manglede bare!) Nej, som jeg før sagde, vil jeg heller ikke lægge Højre i al Almindelighed dette enkelte Medlems Udtalelser til Last. De stemme ikke med Højres Program, som ogsaa indeholder et Punkt, der lyder saaledes: Eget Hus med passende Jordlod til Landarbejderne, og man maa gaa ud fra, og det gaar jeg ogsaa ud fra, at det er en alvorlig Sag for Højre, og at dette Punkt i Programmet er et af Højres alvorlige Formaal, som de ville gøre, hvad de kunne, for at faa gennemført. Det er jo klart, at dette Medlem ikke arbejder i den Retning eller udtaler sig i den Retning, men det maa vi haabe, at Højre i al Almindelighed vil gøre. Disse Udtalelser vise jo tydelig, at hele denne Sag efter hans Mening kun er et Valgnummer, men jeg maa dog sige, at den Sag er for alvorlig og god til at blive et Valgnummer. Jeg føler mig overbevist om, at ikke noget Parti i dette Ting, og jeg haaber heller ikke i det andet Ting, nogen Sinde har gjort denne Sag til et Valgnummer, og jeg føler mig overbevist om, at heller ikke noget Parti i Fremtiden vil nedværdige sig til at gøre det. Det er en anden Sag, naar man taler om et Valgprogram, at man ude ved Valgene siger: Det have vi arbejdet for og ville arbejde for, naar det er alvorligt og ærligt ment, men det er aabenbart, at der her sigtes til noget ganske andet, til den Komedie, man spiller for at blive valgt. Det ligger ligefrem i de Udtalelser, der kom frem, at naar vi komme over Valgdagen eller, som den ærede Landstingsmand sagde: naar vi komme over Foraaret, vil Kærligheden til denne Sag være forduftet, saa ville vi forhaabentlig

ikke høre meget om den for Fremtiden. Det kunde dog være, at man tog fejl i den Opfattelse, jeg er overbevist om, at naar denne Sag er rejst, vil den ikke falde med en Valgdag, det er en saa stor og vigtig Sag, den har en saa overordentlig Betydning ikke blot for Landarbejderne, men for hele det store arbejdende Landbrug. Jeg mener ogsaa, at den store Befolkning, som er interesseret deri, som føler det pinagtige og uheldige i de nuværende Forhold, at hele den store Befolkning, der ved sit Arbejde frembringer Hundreder af Millioner Kroner aarligt af den danske Jord, har noget Krav paa, at man her fra Lovgivningsmagtens Side viser saa megen Imødekommen som muligt over for de berettigede Ønsker, den fremsætter.

Jeg vil ikke komme ind paa Enkeltheder i Lovforslaget, men jeg vil gøre en almindelig Bemærkning om Forslaget og det er den, at denne Lov maa være for Landarbejderne, den maa komme dem til gode, det er ikke for Gaardmandssønnerne, vi skulle lovgive her. Jeg tror ikke, at Gaardmandssønnerne ude omkring i Landet ønske eller vente noget af Rigsdagen i saa Henseende. Jeg er overbevist om, at de heller ikke ville bruge den Lov, som nu foreligger for os til Behandling, men det Forslag, som jeg haaber dette Ting vil støtte og slutte sig til, maa og skal være et Lovforslag, paa hvis Titelblad det ikke blot hedder: Lov om Jord til Landarbejdere, men som ogsaa virkelig i sit Indhold svarer til denne Titel. Jeg skal, som sagt, ikke komme ind paa Lovforslagets enkelte Bestemmelser, det er nøjagtig de samme Ændringsforslag, vi nu stille, som bleve stillede her ved anden Behandling for kort Tid siden, og som ere de ærede Medlemmer bekendte og den Gang bleve omtalte enkeltvis. Jeg skal kun slutte med paa hele Udvalgets Vegne at anbefale samtlige af Udvalget stillede Ændringsforslag.

Landbrugsministeren (A. Hage): Jeg skal følge den højtærede Ordfører i ikke at komme ind paa Lovforslagets enkelte Bestemmelser og kun bemærke, at det selvfølgelig ikke kom mig overraskende, at man har foreslaaet at føre Forslaget tilbage til den Form, det har faaet ved den tidligere Behandling i dette Ting. Naar jeg overhovedet tager Ordet paa dette Stadium af Sagens Behandling, er det nærmest, fordi den ærede Ordfører fremdrog Udtalelser fra et enkelt Medlem oppe i Landstinget og derpaa syntes at ville bygge en vis Formodning om Stemningen i det